

וַיֵּצֵב מוֹם כְּמוֹ נֶדֶד יִד וַיִּנְחָם בְּעֵנָן יוֹמָם וְכָל הַלַּיְלָה בְּאוֹר אֵשׁ: טו יִבְקַע צָרִים
 בַּמִּדְבָּר וַיִּשְׁק בְּתַהֲמוֹת רַבָּה: טז וַיִּזְצֵא נוֹזְלִים מִסְּלַע וַיִּזְרַד בְּנִהְרֹת מוֹם:
 יז וַיִּזְסִיפוּ עוֹד לַחֲטָא לֹא לַמְרוֹת עֲלִיּוֹן בְּצִיָּה: יח וַיִּנְסוּ אֵל בַּלְבָּבָם לְשֹׂאֵל אֶבֶל
 לְנַפְשָׁם: יט וַיְדַבְּרוּ בְּאֱלֹהִים וַיִּתְעַבְּרוּ אֲמָרוּ הַיּוֹבֵל אֵל לַעֲרֹף שְׁלַחַן בַּמִּדְבָּר: כ הֵן
 הִבִּיחַ צוֹר וַיִּזְוֹכוּ מוֹם וּנְחָלִים יִשְׁטַפוּ הֲגַם לֶחֶם יוֹבֵל תַּת אִם יִכִּין שְׂאֵר לַעֲמוֹ:
 כא לִבֵּן שָׁמַע יְהוָה וַיִּתְעַבֵּר וְאֵשׁ נִשְׁקָה בַיַּעֲקֹב וְגַם אֵף עָלָה בְּיִשְׂרָאֵל:
 כב כִּי לֹא הֵאֱמִינוּ בְּאֱלֹהִים וְלֹא כָּטְחוּ בִישׁוּעָתוֹ: כג וַיִּצְוּ שְׁחָקִים מִמַּעַל
 וַדְּלִיתִי שָׁמַיִם פָּתַח: כד וַיִּמְטֵר עֲלֵיהֶם מִן הַשָּׁמַיִם וַיִּתֵּן לָמוֹ: כה לֶחֶם
 אֲבִירִים אֶבֶל אִישׁ צִידָה שָׁלַח לֶחֶם לְשִׁבְעֵ: כו יִסַּע קָדִים בְּשָׁמַיִם וַיִּנְהַג בְּעִזּוֹ

— זוהר תהלים —

עֲלִיּוֹן, שְׁכָתוֹב הַנְּגִי מִמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן
 הַשָּׁמַיִם. מִן הַשָּׁמַיִם מִמֶּשׁ. וּבְאוֹתוֹ זְמַן
 הוּא נִמְצָא לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל מִמְקוֹם זֶה.
 חֲבָרִים שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה, נִזְוֵנוּ מִמְקוֹם
 אַחֵר יוֹתֵר עֲלִיּוֹן, וּמַהוּ? כְּפָתוֹב (קַהֲלַת ז)
 הַחֲכָמָה תַּחֲזִיחַ בְּעֲלִיָּהּ. מְקוֹם יוֹתֵר עֲלִיּוֹן.
 אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר, אִם כֵּן, לָמָּה חֲלִשָּׁה
 נַפְשָׁם יוֹתֵר מִשְׂאֵר בְּנֵי הָעוֹלָם, שֶׁהָרִי שְׂאֵר
 בְּנֵי הָעוֹלָם בְּכַח וַחֲזַק יִתֵּר נִרְאִים לְהִמְצָא
 (הֵם יוֹתֵר)? אָמַר לוֹ, יִפְּהָ שְׂאֵלְתָּ. בֵּא רְאֵה,
 כָּל מְזוֹנוֹתֵיהֶם שֶׁל בְּנֵי הָעוֹלָם בְּאִים
 מִלְמַעְלָה. אוֹתוֹ מְזוֹן שְׂבָא מִן הַשָּׁמַיִם
 וְהָאֲרִץ, זֶה מְזוֹן שֶׁל כָּל הָעוֹלָם, וְהוּא מְזוֹן
 שֶׁל הַכֹּל, וְהוּא מְזוֹן גַּם וְעַב. וְאוֹתוֹ מְזוֹן
 שְׂבָא יוֹתֵר מִלְמַעְלָה, הוּא מְזוֹן יוֹתֵר דְּקִיק,
 שְׂבָא מִמְקוֹם שְׁנִמְצָא הַדִּין, וְזֶהוּ הַמְּזוֹן
 שְׂאֶכְלוּ יִשְׂרָאֵל כְּשִׁיִּצְאוּ מִמִּצְרַיִם. [וְיוֹתֵר
 דְּקִיק] הַמְּזוֹן שְׁנִמְצָא לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל בְּאוֹתוֹ
 זְמַן בַּמִּדְבָּר, מִמְקוֹם עֲלִיּוֹן שְׁנִקְרָא שָׁמַיִם,
 הוּא מְזוֹן יוֹתֵר דְּקִיק, שְׁנִכְנַס יוֹתֵר לְנַפְשׁ
 מִהַכֹּל, וְנִפְרַד יוֹתֵר מִהַגּוֹף, וְנִקְרָא לֶחֶם
 אֲבִירִים.

כָּל יוֹם וְיוֹם נוֹטֵף טַל מִהֶעֱתִיק הַקְּדוֹשׁ
 לְעִיר אֲנַפִּין

לָחֶם אֲבִירִים אֶבֶל אִישׁ (שח, כח): [זוהר
 שְׁמוֹת פ' הַמֶּן (דף ט"א):] וּבֵא רְאֵה, כָּל
 יוֹם וְיוֹם נוֹטֵף טַל מִהֶעֱתִיק הַקְּדוֹשׁ לְעִיר
 אֲנַפִּין, וּמִתְבָּרְכִים כָּל שְׂדֵה הַתְּפוּחִים
 הַקְּדוֹשִׁים, וּמֵאוֹתוֹ טַל נִשְׁפָּע לְאֵלוֹ
 שְׁלִמְטָה, וּמִמֶּנּוּ נִזְוֵנִים מְלֵאכִים קְדוֹשִׁים,
 כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי מֵאֶכְלוּ. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (שם
 טח) לֶחֶם אֲבִירִים אֶבֶל אִישׁ, וּמֵאוֹתוֹ מְזוֹן
 אֶכְלוּ יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן,
 כַּמָּה בְּנֵי אָדָם נִזְוֵנִים בְּזְמַן הַזֶּה מִמֶּנּוּ, וּמִי
 הֵם? אֵלוֹ הַחֲבָרִים שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה
 יָמִים וְלֵילוֹת. וְכִי יַעֲלֶה עַל דַּעְתְּךָ מֵאוֹתוֹ
 מְזוֹן מִמֶּשׁ? לֹא, אֵלָא כַּעֲיֵן אוֹתוֹ מְזוֹן
 מִמֶּשׁ שְׁשִׁקוֹל עַל אֶחָד פִּי שְׁנַיִם. בֵּא רְאֵה,
 כְּשִׁנְכַּנְסוּ יִשְׂרָאֵל וַנְּדַבְּקוּ בַמְּלַךְ הַקְּדוֹשׁ
 מִשׁוּם גְּלוּי שֶׁל הָרָשָׁם הַקְּדוֹשׁ, אֲזַי זָכוּ
 לְאֶכְל לֶחֶם אַחֵר עֲלִיּוֹן יוֹתֵר מִמָּה שֶׁהָיָה
 בַּתְּחִלָּה. בַּתְּחִלָּה, כְּשִׁיִּצְאוּ מִמִּצְרַיִם, נִכְנְסוּ
 לְלֶחֶם שְׁנִקְרָא מִצָּה, וְכַעַת זָכוּ וְנִכְנְסוּ
 לְאֶכְל לֶחֶם אַחֵר יוֹתֵר עֲלִיּוֹן, מִמְקוֹם